

2014. április-június – XII. évfolyam 4-6. szám

PIÁR FUTTÁR

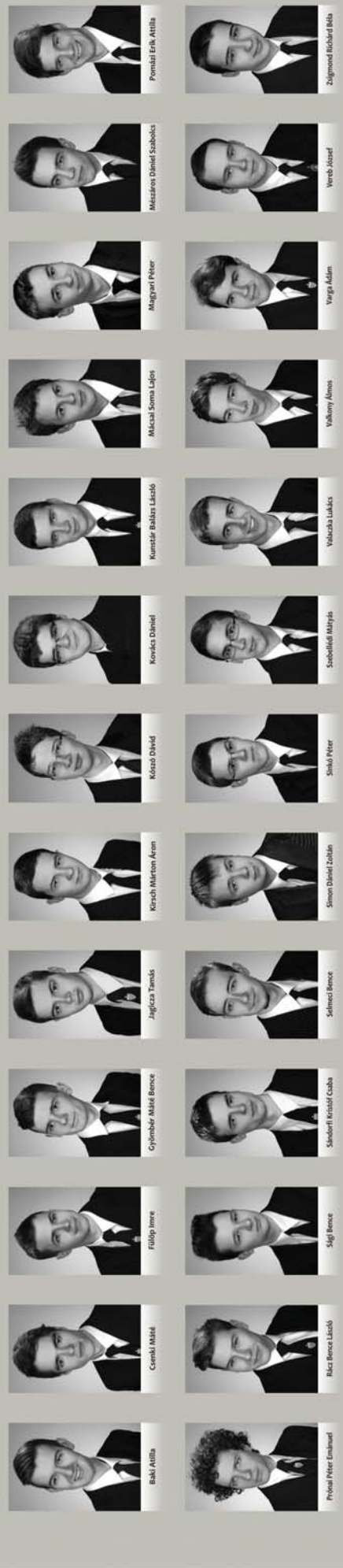
„AKARSZ-E JÁTSZANI, MINDENT, MI ÉLET..”

Dugonics AndráshPiarista Gimnázium

12. A osztály 2008—2014

*Aptán hallottam az Úr szavát, amint így szólt:
 „Két kislány el? Ké meggy el nekünk?”
 Így válaszoltam: „Itt vagyok, engem kislány!”*

(Lz. 6.8)

Életvonal

Elkészült Fa Nándor új hajója, a Spirit of Hungary, amellyel visszatér az óceáni versenyvitorlázáshoz. A hajónak meg kell felelnie a versenyeket szervező IMOCA szigorú, mintegy 100 oldalas szabályzatának – a felmérő bizottság már az építés közben is ellenőrizte ennek betartását. A vízre tétel után is tesztelik majd, így például egy daruval felborítják, és a hajónak egyedül fel kell tudnia állítani.

Hát így...

Szóval mielőtt elindul, szándékosan felborítják. Talán azért, mert útközben úgyis meg fog történni ez. Vagy azért, mert lehet, hogy megtörténik – ha magamra gondolok, akkor az előbbi választom: úgyis meg fog történni, elkerülhetetlen. Jó nem?

A pályán minden másodpercben a győzelemért játszunk. Minden másodpercben az indulásra készülök – utána pedig minden másodpercben az utamon vagyok. Ha üresek és megéletem ezek a másodperceim, ha nem vagyok bennük, akkor bajban vagyok. És lesz olyan, hogy fel fogok borulni – amikor az lesz a valóságom képe, hogy egyedül a tengeren, felborultan. De ha a készülék minden másodpercében azon voltam, hogy... akkor tudnom kell, hogy a talpára tudom állítani; vagy a talpamra tudok állni; vagy valaki a talpamra tud állítani – mind a három, de közülük az egyik biztosan.

És így van ez minden élő létezővel a világban. Vagy legalábbis akarom hinni, hogy így van – így kell lennie: minden felborult és mozdulatlan létforma valamiféleképpen talpra állítható, mert a borulás nem lehet végérvényes. Az élettelenység nem lehet végérvényes, mert az életnek nincs és nem lehet alternatívája.

Megérint és szeretem azt, ami élő, és ami az élet dinamizmusát hordozza. Szeretem, amikor ünnepelem, amikor a létezés örömezésében van, és szeretem, amikor megborult, összetört, megtorpan és hiányos. Szeretem, mert a gyógyulás vágyát és az élet akarását hordozza – nagyon valóságos létezésének minden egyes másodpercében.

Mostani másodperceimben arra készülök, hogy a világnak egy fájó és szomorú részére költözsem. Egy olyan helyre, ahol a leírtság, a megalázottság, a bélyeges hordozása, az elítéltség reménytelensége határozza meg a valóságot és korlátozza az élet lehetőségeit. Ölelve akarok jelen lenni Sátoraljaújhelyen mindazok számára, akikkel majd találkoznom kell – akikkel meg vagyunk írva egymásnak; cigányokkal és nem cigányokkal – emberekkel. Azt hiszem, bárhol vagyok a világban, csak úgy van értelme az ottlétemnek, ha azt ölelve tudom tenni. És ahhoz, hogy az odalépésnek és az elfogadásnak ez a képletes és szó szoros értelmű gesztusa ne csak manír legyen, szükségem van arra, hogy megkeressem, meglássam és felszabadítsam belső ragyogásomat. Szükségem van arra, hogy lássam a fényemet és tudjam ünnepelem – még a felborult hajó kajütjében is... És ha megszabadulok a félelmeimtől, akkor az felszabadít másokat is. Hálás vagyok ezért a két évemért veletek – hogy ez így meg volt

írva számunkra. Nehéz volt Szegedre kerülnöm – úgy éreztem, az én utam máshova vezet. És most tényleg máshova vezet, de nagyon sok ölelésből kibontakozva hagyom el városunkat. És biztos vagyok abban, hogy vannak, akiknek hiányzott az ölelésem, vagy nem érezték, hogy belőlem jönne ilyen vágy – többre vágytak belőlem. Ezt a hiányt én is érzem, itt van.

Most egy kicsit rólad: életre születél – győzelemre. Ezen ne kezdj most el matedkozni, fogadd el tőlem – minden másodpercben. És akarj élni! Ne félj ölelni! Ne félj szeretni! És higgy a talpra állíthatóságban, higgy a törések gyógyulásában és a gyógyult sebek szépségében! Higgy abban, hogy szép vagy, és engedj, hogy ez a szépség megnyilvánuljon: adj belőle a világnak, adj belőle nekünk! Testvérem, látni akarunk téged, szükségünk van rád, helyed van itt!

Az életvonalat előre megy – vigyázz, ez nem veszi el tőlünk a felelősséget! Higgy ebben a fejlődésben, az élet dinamizmusában! Nem ragoznám tovább... Isten áldjon minket! – Mert ez nagyon kell az élethez.

Szabó László SchP
házfőnök

PIÁR FUTÁR A szegei piaristák lapja – Megjelenik havonta – Lapengedély száma: 2.2.4/1513/2003. – KIADÓ Dugonics András Piarista Gimnázium a Dugonics András Alapítvány támogatásával. Szám-
laszám: 10402805-28012423-00000000 – FELELŐS KIADÓ Papp Attila – SZERKESZTŐ Papp Attila, Koczor Kristóf – KORREKTÚRA Papp Attila – NYOMDAI ELŐKÉSZÍTÉS Koczor Kristóf – SZERKESZTŐSÉG
6724 Szeged, Bálint Sándor u. 14., tel: 62/549-090, elektronikus levélcím: piarfutar@szepi.hu – NYOMÁS Planet Corp. Szolgáltató Kft. 6771 Szeged, Makai út 4. – Kizárólag belső terjesztésre.

VÁLOGATÁSOK AZ ELŐZŐ FOCI VB-K KÖZVETÍTÉSEIBŐL

- A hazai csapat előbb hazaér, mint az általuk küldött képeslap...

3

Tájékoztató

a 2014/2015-ös tanév kezdéséről és az év eleji teendőkről

Tankönyvvásárlás:

osztály	időpont	
	ingyenes	fizetős
7.a	aug. 28. 9 ⁰⁰ -15 ⁰⁰	aug. 27. 9 ⁰⁰ -15 ⁰⁰
8.a	aug. 28. 9 ⁰⁰ -15 ⁰⁰	aug. 27. 9 ⁰⁰ -15 ⁰⁰
9.a	aug. 28. 9 ⁰⁰ -15 ⁰⁰	aug. 27. 9 ⁰⁰ -15 ⁰⁰
9.b	aug. 28. 9 ⁰⁰ -15 ⁰⁰	aug. 27. 9 ⁰⁰ -15 ⁰⁰
9.c	aug. 28. 9 ⁰⁰ -15 ⁰⁰	aug. 27. 9 ⁰⁰ -15 ⁰⁰
10.a	aug. 28. 9 ⁰⁰ -15 ⁰⁰	aug. 27. 9 ⁰⁰ -15 ⁰⁰
10.b	aug. 28. 9 ⁰⁰ -15 ⁰⁰	aug. 27. 9 ⁰⁰ -15 ⁰⁰
10.c	aug. 28. 9 ⁰⁰ -15 ⁰⁰	aug. 27. 9 ⁰⁰ -15 ⁰⁰
11.a	aug. 28. 9 ⁰⁰ -15 ⁰⁰	aug. 27. 9 ⁰⁰ -15 ⁰⁰
11.b	aug. 28. 9 ⁰⁰ -15 ⁰⁰	aug. 27. 9 ⁰⁰ -15 ⁰⁰
12.a	aug. 28. 9 ⁰⁰ -15 ⁰⁰	aug. 27. 9 ⁰⁰ -15 ⁰⁰
12.b	aug. 28. 9 ⁰⁰ -15 ⁰⁰	aug. 27. 9 ⁰⁰ -15 ⁰⁰

A tankönyvek árai nyelvkönyvek nélkül értendők.

A **kollégisták** az évnnyitó előtt 14:00-16:00-ig, valamint az első tanítási napon vehetik meg tankönyveiket.

Kérjük, hogy akinek gyermeke jogosult ingyenes tankönyvre, hozza magával a tankönyvvásárlásra az erről szóló igazolást:

a három vagy több gyermeket nevelő a családi pótlék igazolószelvényét,

-a tartósan beteg vagy fogyatékos gyermeket nevelők az orvosi igazolást (SNI is), ill. a magasabb összegű családi pótlékról szóló igazolást,

-a rendszeres gyermekvédelmi kedvezményben részesülők az önkormányzati határozat másolatát.

Ha valakinek a nyár folyamán megváltozik a jogosultsága, kérem, még a tankönyvosztás előtt jelezze!

Aki nem jogosult ingyenes tankönyvre, hozza magával a befizetést igazoló csekk fénymásolatát.

Javító vizsga, osztályozó vizsga: 2014. augusztus 27., szerda 9:00

Tanévnyitó Veni Sancte szentmise: 2014. augusztus 31., vasárnap 17:00

-Gyülekező ünneplőben, az osztályterekben 16:45-ig.

-Az újonnan érkező kollégisták (bármely osztály és évfolyam tanulói) 15:30-ig érkezzenek meg, szüleiknek 16:15-kor tájékoztatót tartunk a fizika előadóban.

-A nem első éves kollégistáknak 16:00-ig kell megérkezni.

Az évnnyitó után az osztálytermekbe várjuk a Tisztelt Szülőket szülői értekezletekre!

Az első tanítási nap: 2014. szeptember 1., hétfő

Étkezés:

A szeptember havi menzát az iskola gazdasági irodájának – Szombathelyi Mihályné részére – címzett levélben vagy a kato@szepi.hu e-mail címen kell igényelni augusztus 25-ig. Normatív kedvezmény (50% vagy 100%) csak igazolások leadása ellenében jár!

Igazolások és a nyilatkozat hiányában a kedvezményes étkezést nem áll módunkban biztosítani.

Az étkezéshez szükséges nyilatkozat letölthető az iskola honlapjáról.

A szeptemberi menza befizetésének időpontja megegyezik a tankönyvadásítás időpontjával. Befizetéskor az igazolásokat és nyilatkozatokat kérjük leadni!

A kollégistáknak nem kell külön menzát igényelniük!

Iskolai és kollégiumi kiadások:

Az iskolai befizetések és a szeptembertől esedékes kollégiumi díjfizetés rendszere nem változik, az ehhez szükséges dokumentumokat az első tanítási napokon kapják meg a diákok.

Papp Attila
igazgató

Iskolánk igazgatójának búcsúja a ballagó diákoktól...

Igazából az idei évre nem volt nehéz ballagási beszéddel készülnöm, hiszen Gábor Bence búcsúbeszéde már tavaly meghihletett. Amikor ugyanis a Gyűrűk Urából Gandalf szavait idézte, nekem a széken ülve komoly félelmeim voltak: vajon melyik idézetre gondol? Másrészt ez a ballagás nekem azért is különleges, mert nagyon közel esik húsvéthoz, Krisztus feltámadásának ünnepéhez. E köré a két gondolat köré szeretném mai gondolataimat egybegyűjteni.

Tavaly tehát Bencét hallgatva villámgyorsan két szövegrész futott át az agyamon, persze egyik sem a megfelelő volt, (hiszen ő arra bízta ballagó társait, hogy „nem mondom, hogy ne sírjatok, mert nem minden könny keserű”) most mégis föllevenítem akkori gondolataimat, mert tanulságosnak érzem, másrészt mindegyik kapcsán felöltött bennem egy-egy idevágó szentírási idézet, melyek számomra sokat jelentenek:

Az első, ami eszembe jutott tavaly Gandalf filmbeli szereplése kapcsán, és amely talán ballagásra való lehet, az az a jelenet, amikor a bölcs mágus arra bízta társait: „Fussatok bolondok!” Eltűnődtem azon, vajon mennyire életszerű az, hogy 6 év piarista diáklét után egy diákunk úgy elfut, mint a bolond... Nagy értéknek tartom, hogy a természetes elvágyódás mellett azt érzem rajtatok, nem menekülés a ballagás, az együtt töltött idő ugyanis összehozott benneteket. Természetesen most, hogy az első sportosztályunk ballag, a futásnak még inkább jelentősége van; különleges dolog és persze nagy öröm. Ha evangéliumi párhuzamra gondolok ennek kapcsán, leginkább János evangéliumának egy jelenete jut eszembe. Amikor húsvét után „a hét első napján, kora reggel, amikor még sötét volt” Mária Magdolna hírt vitt Péternek és Jánosnak: „Elvitték

az Urat a sírból, s nem tudni, hova tették”. Ennek hallatán pedig mindketten futásnak eredtek; Jeruzsálem lakói minden bizonynyal bolondnak tartották őket, hiszen akihez futottak, emberi elgondolások szerint halott volt. A tanítványok mégis vállalták ennek kellemetlenségét, „cikiségét”, mert a hitük hajtotta őket. Arra bízta hát benneteket és vigyétek magatokkal annak tudatát: Jézus felé „futni” sokszor fárasztó és nehéz, néha mások előtt ciki, mégis „megéri”!

A másik gondolatom az volt, Bence talán a közelgő érettségire gondolva a föld alatti hídon álló Gandalfot kívánta idézni, amikor is a közelgő szörnyetegnek (a témában jártasabbak kedvéért a Balrognak) azt kiáltotta a botját két kézzel markolva: „Itt úgyse jutsz át...”. Persze közhely, hogy „hamarosan kiléptek a nagybetűs életbe”; az viszont egészen bizonyos, hogy éleetek ezután a piarista diákeveknél jelentősen több akadályt támaszt majd elétek. Érdemes belegondolnotok: hogyan hatnak rátok az akadályok: elfordulsz előle, megpróbálsz kikerülni vagy átjutsz rajtuk? Máté evangéliumában, amikor Jézus a vízen jár, Péter elindul felé a bárkából, s addig tud felé haladni, amíg hite meg nem inog (hiszen ez nem lehetséges, a hullámok is magasak, meg fogok fulladni...). Annak az örömét is rátok bíznám tehát, hogy amikor hullámok csapkodnak majd körülöttem, legyen ez az idézet számotokra kapaszkodó, jusson eszetekbe: a hullámvölgyből ki is lehet kerülni, Jézusba kapaszkodva „át lehet jutni” a nehézségeken.

A harmadik gondolatom már „Gyűrűk Ura-mentes”, és a húsvéti feltámadás misztériumához kötődik. Amikor egy hozzánk közel álló embert elveszítünk, sokszor megtapasztaljuk, hogy összehoz bennünket a hiánya. Egy családtag földi életének vége sokszor elsimíthat családi viszályokat, sérelmeket. Persze ezt fönntartani nem mindig sikerül, hiszen emberi gyarlóságaink fölülírhatják mindezt. De Jézusra tekintve az a sok-sok vidám vagy nehéz történet, mely ehhez a 6 évhez fűz benneteket, új dimenzióba emelkedik, hiszen nem csupán a rengeteg élmény és a piár diák lét „kipipálása” köt össze, hanem Krisztus halála és föltámadása is!

Köszönöm László Imre, Nagy János és Tóth Ákos tanár urak osztályfőnöki munkáját, mellyel támogattak benneteket ezen az úton, és segítettek abban, hogy most itt együtt ünnepelhetünk.

Azzal kezdtem, hogy különleges számomra ez a ballagás; most ezzel is zárnam. Azért is különleges, mert mindnyájatokhoz 4 évnyi közös munka fűz, megannyi vidám emlékekkel: most szernádnon megerősödtem abban az érzésben, hogy mesélhetnék órai vidámkodásokról, szellemi magas- és mélypontokról, de a legfontosabb benyomásom rólatok az, hogy egyszerűen jó érzés köztetek lenni, veletek beszélgetni.

Köszönjük, hogy velünk voltatok, várunk benneteket ezután is, ajtóink nyitva állnak előttetek!

Isten áldjon benneteket!

Papp Attila
igazgató

VÁLOGATÁSOK AZ ELŐZŐ FOCI VB-K KÖZVETÍTÉSEIBŐL

- A kapustól ez akkora gól lett volna, mint a szófiai székesegyház...

Hat év "kétoldala" Ballagási beszéd - 12.A

Tisztelt Igazgató Úr, Tisztelt Tanárok, Kedves Szülők, Kedves Diákok, és ballagó társaink!

Nehéz feladat röviden összefoglalni hat év élményeit, hisz anynyi minden történt. Honnan hová jutottunk, mitől vagyunk mások, mint a többi iskola végzősei? Már felvételikor is sejtettük, hogy kemény évek elé nézünk, sok mendemondát hallottunk az iskoláról, de a valóság sokkal meghökkentőbb volt.

Ám a legfontosabb, amit az iskolától kaptunk, az a közösség. A nagy folyók úgy születnek, hogy a vízgyűjtő területükön sok másik kisebb folyó beléjük torkollik, így folyton gyarapodnak és erősödnek. Így volt ez a mi osztályunk esetében is. Az osztályfőnök adta meg az irányt, mi pedig egymástól külön-külön kezdtünk el csatlakozni hozzá. Az összes folyó végső úti célja a Nagy Víz elérése, a nagybetűs élet. Az egyedül való helytálláshoz kaptunk útravalót ez alatt a hat év alatt és nem is akármilyet. A tanáraink olyan embereket próbáltak belőlünk faragni,

akik a keresztény gondolkodásmód továbbvitelével majd venni tudják az élet akadályait. Megtanultunk becsületesnek lenni, vállalni tetteinkért a felelősséget, és ha kell, kiállni a véleményünkért. A túrák során sokat fejlődtünk a kitartásban, bajtársiasságban. Az osztálynak azonban van egy hiányossága.

Örkény azt mondja: „Tíz percet is lehet jól beosztani és lehet rosszul harminc évet.” Azt hiszem, hogy az idő jó beosztásában még sokat kell javulnunk. Nem szabad mindent az utolsó pillanatra hagynunk, ahogy ez az évek során többször előfordult. Bár mindig az utolsó pillanatok lesznek a sorsdöntőek, nem szabad a többit sem félvállról vennünk. Ha megfelelő értékek nyomán éljük az életünket, még az utolsó

pillanatban is elmondhatjuk, hogy nem vesztett kárba ez az idő. Ez a figyelmeztetés kísérjen minket el minket életünk minden szakaszán. Ezért szeretettel meghívom valamennyiünket, hogy fejlődjünk ezen a téren és az életben jobban helyt tudjunk állni.

Köszönjük ezt a 6 évet mindenkinek, aki segített minket. Köszönjük a jó és a kevésbé jó pillanatokot, az ösztönző légkört, ami elindított minket a férfivá válás útján. De legfőképpen köszönjük osztályfőnökünknek, hogy elkísért minket idáig. Köszönjük szüleinknek, hogy mindig támogattak minket. És mindenkinek, akik valaha bármilyen mértékben segítettek előrehaladásunkat.

Végül az alattunk járó évfolyamokhoz szólok. Szeretném felhívni a figyelmüket arra, hogy vegyék észre, nem akármilyen gimnáziumba járnak, és ha jól használják fel, amit itt kapnak, akkor ők is megtapasztalhatják a végén, hogy miért is volt jó ide járni. Járjatok nyitott szemmel, és nyitott lélekkel. Sok kitarást és erőt kívánok ehhez!

Köszönöm a figyelmet!

Mácsai Soma és Mészáros Dániel 12.a

Már a második nap mély vízbe dobtak minket, kezdődött a képzés: 2 oldal lecke és könyörtelen tanulás. Ebben az időszakban kellett először megmutatni, mennyire vagyunk kitartóak. Kicsiként a tizenkettedikeseket tátott szájjal néztük, csodálva őket, hogy tartottak ki idáig. Gyér létszámukból arra következtettünk, hogy sokan hullottak el közülük és már akkor tippelgetni kezdtük, hányan érjük meg együtt az érettségit. Most tessék, itt vagyunk, és visszatekintve az egész csak egy röpké pillanatnak tűnik. Ez alatt a hat év alatt megtapasztaltuk, hogy mi is az a piarista szellemiség, a kalazanciusi fegyelem és a magas elvárások. Ezeket részben osztályfőnökünk ismertette meg velünk a heti 4 óra tömbösített kémia és biológia segítségével. Kevés osztálytársunk van, aki ne kapott volna egy test és lélekfrissítő Papszi masszázst, de annál több, aki még mindig tudja álmából fölkelve is az ionizációs energia definícióját (7.-es tankönyv, 45. oldal, 8. sor). Hívtak már minket bocinak, droidnak, szellemi páncélkölnek, mókuskának, és még sorolhatnánk, hogy mennyi mindennek. Sok emlékezetes pillanatunk volt, mint például a latin órai kártyázások végig izgulása, vagy a töri órai stílköbunkó használata, mint az őskor szemléltető eszköze. Sokszor mi mentettük meg a Piárfutár utolsó oldalának Aranyköpés-rovatát.

Ballagási beszéd - 12.B

Tisztelt Igazgató Úr, Tisztelt Tanáraink, Kedves Szülők és Hozzátartozók, mindenféle Segítőink, kedves Diáktársaim!

A gimnáziumi évek előtt még csak a Mege II- ben játszottunk, majd a próbajátékokon, a felvételin jól szerepelve bekerültünk a keretbe: Nagy János tanár úr lett a vezetőedzőnk. Eleinte nem sikerült megfelelni a teljesítenünk a fordulókban, a keret módosult, majd a klub is úgy döntött: edzőt vált, később az elnök személye is megváltozott. A következő szezonban már új színekbe öltözve vágtunk neki Tóth Ákos tanár úr edzői és atyai figyelmében. Az ezt követő évek során is változott az összeállítás; több átigazolás történt, néhányan csak egy edzőmérkőzés erejéig látogatták meg a csapatunkat. A hatodik szezon végére erőssé váltunk, többszörösen is első vagyunk.

Elsőként vagyunk itt sporttagozatosok. Mi tapostuk ki az utat az utánunk következők előtt, velünk kísérletezték ki, hogyan is lehet egy sportosztályt úgy irányítani, hogy az ne menjen se a tanulás, se az iskola értékrendjének rovására. Elsőként álltuk ki a kompetencia alapú oktatás „áldásait”, elsőként próbáltuk ki az tömbösített órákat és csoportbontásokat magyarból, matekból.

Rengeteg iskolarekord és országos eredmény fűződik osztályunk nevéhez. Tettük mindezt úgy, hogy a tanulásban is bizonyítanunk kellett. Rendszeresen részt vettünk az iskola irodalmi-, történelmi-, idegen nyelvi- és természettudományos versenyein is, jó eredménnyel.

Nos... ha csupán saját szavaimmal kéne megfogalmaznom, mit is jelentett számunkra ez a hat év, vagy melyek voltak meghatározó élményeink és tapasztalataink, talán nem lenne elég árnyalt és átfogó az én egyedüli véleményem. Szerencsére hagyatkozhatok olyan sorokra, melyeket osztálytársaim vetettek papírra a múlt héten. A rengeteg gondolatból és emlékből most csak ezeket emelném ki:

1. „Én az elmúlt 6 év során vidámságot, életre szóló élményeket, lelki és szellemi megerősödést kaptam.”
2. „Az itt töltött idő számomra tudásszerzés és tapasztalatgyűjtés volt a világgal, az étellel és az emberekkel kapcsolatban”

3. „A legemlékezetesebbek számomra azok a 13+1-es dolgozatok, és totók voltak, melyekkel Angyal tanár úr szőnyegbombázott minket tőri órákon.”

Mégis az osztály nagy részének az az emlék maradt meg a legjobban, mikor kedves – közülünk jó ideje eltávozott – Benő cimboránk a 9.-es osztálykirándulásunk alatt megkísérelt egy szigorúan illegális tervet végrehajtani. Ez abból állt volna, hogy az éj leple alatt a szendvicssütőjével karöltve szépen kiszökik a WC-be, és nekifog a termelésnek, ezzel mentve meg az osztályt a késő esti éhhaláltól. Pár perccel később Tóth Ákos tanár úr rutinellenőrzést végzett az akkor már „alvó” diákok között, aminek végeztével hiányolta Benedek barátunkat. Nagy szerencsétlenségünkre, mindig éber osztályfőnökünk szagot fogott, és odalépett a zárt WC-ajtóhoz, ahol az alábbi párbeszéd hangzott el:

- Benedek, mit csinálsz ott benn?
- Mit gondol tanár úr, mit csinállok a WC-n?
- Hát fura, de szerintem meleg szendvicset, Benedek.

Ez a pár perces jelenet dióhéjban leírja azt a 6 évet, amit itt eltöltöttünk. Kezdetben rabló-pandúr játékot játszottunk tanárainkkal, szemtelenül manővereztünk a házirend jogi kiskapui között, de ez egy-két év elteltével megszűnt, és sikerült egyedülálló kapcsolatot kialakítani velük.

Hosszú folyamat az, mely során a „bocifejek” tényleg, igazi bikává értek, mindeközben apránként megtanultuk elképzelni, milyen is lehet az igazi felnőtt lét, és mi várhat ránk a későbbiekben, ha már elhagytuk a Gimnázium folyosóit. Sok örkérvényű leckét kaptunk útravalóként tanítóinktól ehhez, melyeket egy életre megjegyeztünk és hasznosítunk is majd.

Megtanultuk, még ha különös is, hogy a 100 gyakran azért annyi, amennyi, mert 2 a harmadikon az 8.

Megtanultuk, hogy az angol órai női kacaj, gyakran fáradságot takar.

Megtanultuk, hogy irodalom órákon a leghatásosabb nevelőeszköz a mézes-madzag és a tüzes korbács.

Megtanultuk, hogy a régi mondás té-

ves, miszerint minden út Rómába vezet, ugyanis az utak nagy része a fatornyos falucskában, Bácsalmásban fut össze.

Megtanultuk, hogy a tornászgyakorlatok könnyebben mennek, ha van egy határozott női tanárkéz a közelben, mely egy hajtépéssel a fegyelmezett munka útjára terel minket.

Megtanultuk, a Főnök kifejezést gyakran a Tesco kirakatainak felemlegetése követi, hisz mi is lenne inspirálóbb és ösztönzőbb egy tanórán, mint amikor figyelemzetnek minket arra a helyre, ahová akkor kerülünk, ha nem tanulunk kellő odaadással, például latint...

Na, de kicsit komolyabbra fordítva a szót, rengeteg mindent köszönhetünk iskolánknak és a benne dolgozóknak. Nem tudhatom persze, más iskolákban mennyire figyelnek a tanárok a diákokra, de úgy gondolom, e falak között ez a figyelem jóval nagyobb, mint bárhol máshol. Ha akadt, akinek olyan tanácsra volt szüksége, amelyhez nem juthatott hozzá máshonnan, az biztos talált olyan felnőttet a folyosón, akitől megkapta azt. A legszemélyesebb dolgainkat is mindig volt kivel megbeszélni, így ritkán érezhettük magunkat elveszve, vagy bizonytalanul. Akár a pályaválasztásban, akár az órákon kívül volt szükségünk segítségre, megkaptuk.

Amivel pedig mi, végzősök tartozunk még azoknak, akik órák ezreit fordították ránk, az a sokszori „bocsánat” és a „köszönöm”. Reméljük, azért több hálával, mint elnézéssel tartozunk irányukba. Ők pedig nem mások, mint a szüleink és a tanáraink. Ők voltak a mentoraink, akik aggódó szemmel végigkísérték eddigi utunkat, és akiktől lassacskán el kell búcsúznunk. Most már a saját lábunkra kell állnunk, a legtöbb segítséget és támaszt nélkülözve, és nemsokára a legnagyobb tananyaggal, amit ember kaphat, az étellel kell szembenéznünk, egyedül.

Nagy csapat lettünk, hamarosan elhangzik az utolsó sípszó, kevés van hátra a jätékidőből, mi pedig megköszönjük mindenkinnek az elmúlt 18 év során hozott összes áldozatát. Köszönjük szépen!

Szekeres Tamás – Glauz Flórián –
Magda Gábor – Vass Gábor 12.b

VÁLOGATÁSOK AZ ELŐZŐ FOCI VB-K KÖZVETÍTÉSEIBŐL

- A játékos eddig 2000 gólt lőtt pályafutása során.
Valószínű ebben benne vannak az úttörő korában szerettek is...

Kirándulás Mosonmagyaróváron és környékén

Május 5-én, hétfőn 7:45-kor, a Nagyállomásról indult el az osztály háromnapos kirándulására. Sajnos az „indulást” nem sikerült közösen megtenni, mert volt, aki máshol szállt fel a vonatra és volt, aki egyenesen lekéste a vonatot, de szerencsére sikerült együtt tölteni a három napot. Mikor Budapestre érkeztünk, gyorsan átmentünk busszal a Keleti pályaudvarra, és felszálltunk egy osztrák railjetre. Ez az osztálynak különleges élményt jelentett, mert a legtöbben ilyenek még nem utaztak, ugyanis ez egy nemzetközi (osztrák) járat volt, és sokkal jobb, mint az általunk megszokott vonatok, mint például a „kis piros”.

Egy óra körül megérkeztünk Mosonmagyaróvárra. Ebben a városban van egy piarista iskola, ahol szállást kaptunk. Mielőtt azonban megszálltuk volna az óvári piárt, elmentünk a Futurába. Ezt az intézményt a budapesti csodák palotájához tudnám hasonlítani, csak ez sokkal jobb. A levegő, a tűz, a víz és a föld szintjén sok érdekes játékkal és eszközzel ismerkedtünk meg. Közben bementünk a planetáriumba, ami kívülről inkább egy sátornak nézett ki, és részt vettünk egy érdekes kémiai kísérleten is. Mindezek után utunk a piarista gimnáziumba vezetett. A finom vacsora előtt még megtekintettük az óvári várat, aminek nagy katonai jelentősége volt egykoron. Este még megnéztünk egy kiváló filmet a keresztes hadjáratokról, majd aludni mentünk.

Következő nap háromnegyed hétkor keltünk, majd tarisznnyából reggeliztünk. Egy bérelt busszal folytattuk a kirándulást. Első állomásunk Köpcsény volt (auf Deutsch: Kittsee) Ausztriában. Itt egy Hauswirth nevű osztrák csokoládégyár volt az első célállo-

más. Látogatásunk során megnéztünk egy tízperces kisfilmet a gyárról, ill. a három emeletből megnézhetjük az elsőt, majd jött a sokak által várt kóstolás és vásárlás. Ezután újra buszba ültünk és megtekintettük boldog Dr. Batthyány-Strattmann László kastélyát. Ő a 20. sz. első felében a szegények orvosa volt, és ő alapította meg a köpcsényi kórházat is.

Ezután Mariankára (magyarul Máriavölgy) mentünk – Pozsonytól északra fekszik –, ahol egy Mária-kegyhely van, egy csodálatos templom. Majd megebédeltünk tarisznnyánkából és Pozsony felé indultunk. Útközben felmentünk a dévényi várba (a Duna és a Morva folyó torkolatánál), ami fontos kőből készült erődítmény volt egykor, valamint a történelmi Magyarország egyik fontos határvára is egyben. A vár megtekintése után Pozsony (szlovákul Bratislava) belvárosát néztük meg, sok nevezetes épületével: a Szent Márton-dómot, amely a Magyar Királyság koronázó temploma volt sokáig, a Prímási palotáját, a Mihály-kaput (ez a város hajdani erődrendszeréhez tartozott), illetve megnéztük még a ferences templomot, ami Pozsony legrégebbi egyházi épülete. A közös városnézés után kaptunk másfél óra kimenőt (négyesével mehettünk csak!), ahol mindenki arra ment, amerre szeretett volna. A kimenőben többen is a szlovák McDonald's-t próbálták ki, de akadtak néhányan (mint én és néhány barátom), akik azokat a látványosságokat nézték meg, amiket kihagytunk közösen. A kimenő után Dunakilitibe mentünk (ami már hazánkban van), ahol egy vízerómű található. Nagyon érdekes volt látni és hallani, hogy a Duna mekkora erővel zúdul át a gáton. Este, mikor megérkeztünk Magyaróvárra, ahol újra finom vacsorával vártak minket, és Vereb Zsolt Sch.P. (Dékány Zoltán tanár úr és igazgató úr volt osztályfőnöke / most a mosonmagyaróvári piarista iskola igazgatója) vezetett minket végig az iskolán. Érdekes iskola, mert az épület egésze több épület összenyitásából alakult ki. Ebben az iskolában első osztálytól egészen tizenkettedik osztályig tanítanak, így a diákok életének jelentős részében jelen vannak a piarista szerzetesek. Végül az estét egy másik történelmi filmmel folytattuk, majd – szokás szerint – egy esti imával zártuk a napot.

Másnap tizenöt perccel többet alhattunk, így „csak” hét órakor keltünk fel. Megreggeliztünk, majd az egyik osztálytársunk (Szabó Zsolt), illetve tanáraink vezetésével bejártuk a várost. A gimnáziumban még vendégül láttak minket egy ebédre és visszaindultunk a vonatállomásra. Sajnos nem mindenki egyszerre ért vissza (egyik osztálytársunkat váratlanul mentővel kórházba kellett szállítani), de végül is mindenki épségben hazaért.

Mielőtt soraimat zárom, szeretném az egész osztály nevében megköszönni Dékány tanár úrnak a kirándulás precíz megszervezését és az idegenvezetést, illetve Károlyi Attila tanár úrnak az érdekes információk átadását a különféle városokról, épületekről és várakról.

Ritka József 9.a

„S meg kell a búzának érni, ha minden nap meleg éri...”

A gödöllői Országos Népzenei Verseny döntőjébe, amely idén, április elején került megrendezésre, négy produkciónk jutott be. A több, mint 100 döntős között minden népzenei ágban az élen végeztünk! Erre még nem volt példa.

Szólóének kategóriában Bacsa Flóra 2. díjas lett (felkészítő tanára: Fábri Ivánovics Tünde). A szólóhangszeresek között Szerkes Anna kobzos 1. helyen végzett, Bozókai Zoltán szintén kobozzal 2. díjat kapott (felkészítő tanáruk: Fábri Géza). A népi zenekaroknál a Kuklis Zoltán (hegedű), Jernei Bálint (hegedű), Dankó András (brácsa), Ciceri Adrián (bőgő) alkotta együttes 2. helyet szerzett (felkészítő tanáruk: Lipták Dániel). Eddig ezen a háromévente megrendezésre kerülő megmérettetésen ilyen szép piarista (és

egyben szegedi) siker még nem született!

A Népzenei Kamaraműhely vonós bandája szilágysági és egy szászcsávási összeállítást játszott, ami nem volt könnyű, mert össze kellett kötni a kétféle tájegység zenéjét, a formát pedig most is időzíteni kellett – mondta Kuklis Zoltán a Délmagyarországnak adott riportban. Anna versenyprodukcióját követően már rögtön lehetett sejteni, hogy kiemelt eredményre számíthatunk, hiszen a zsűri tagjai igen jelentőségeltjes pillantásokat váltottak. Ez nem is maradt el: az első díj mellett Anna a gálán is szerepelt a nyertesek között. Flóra hatalmas lendülettel énekelt, ez volt élete első nagy versenye. Szerinte a hat perces időkeret volt a legnagyobb kihívás. (Tegyük azért hozzá, hogy a díj elérése sem volt kis feladat). Zoli hallatlanul nehéz, nagy tempójú da-

rabokkal készült. Munkája során szinte már megújítja a koboztechnikákat.

Egy ilyen seregszemle a tanárok munkáját, a gyerekek lelkesedését és a kettő összhangját együttesen értékeli. Eredményünk mindenképpen visszajelzés arra nézve, hogy:

- mennyire éljük át és adjuk át a népzene világát,
- mennyire tudjuk lelkünket ezen a munkán keresztül növendékeinknek megmutatni,
- mennyire része az iskolában zajló művészeti élet életünknek.

Anna és Zoli felkészítő tanára, Fábri Géza tanár úr munkájáért a zsűri különdíját vehette át.

Fábri Géza
a Művészeti Iskola vezetője

Kinn a Hídivásáron...

A z idei Szeged napján, május 24-én hőmpölygő emberáradat lepte el a Belvárosi hidat egészen a Széchenyi térig. Mit keressünk mi, Piarista Mester Tanodások egy ilyen vásári helyen, ahol egyetlen iskola sem állít ki standot rajtuk kívül (idénre még az alternatív Szabad Waldorfosok is takarodót fújtak). Hiába minden: a kék-barna, gondolkodó Dugonics András molinót kilenc óra-
kor már ott dagasztja a friss délelőtti szél, mint egy borszállító trabaccolo* vitorláját. „Nézd csak, itt vannak a piárosok” - hallom a tömegből...

Végigtekintek a kelléklistán: pavilon, 2 paraván, 1 kajatári asztal, 7 műanyag szék, hangosítás, állványok, Roland-zongora, molinó (Dugonics; Mester Tanoda Alapítvány roll-up-ok). Kemény nap lesz! A foglalkozások váltják egymást:

fiatal kobzosok szólóznak és duóznak, utána a komolyzenészek: gitárosok, csellósok (idén főleg a csellósok jelentek meg szép számban). Délután már végig népzene szólt a helyszínünkön, a gyönyörű rotundában. Sajnos, az árnyékok már eltűntek, az emberek viszont annál nagyobb számban érkeztek. A népzenei Kamaraműhely koncertje hagyományosan sok embert vonzott, annál is inkább, mert idén egyébként nem volt koncert a vásárbán. A koncertünk táncházba ment át, amit végül ritkán látott vonósaink zártak. Közben az aszfalton „folyt” a festészet, percenként műalkotások születtek. Héjja tanár úr egy új „csíkozós” technikát talált ki, amit itt a Hídivásáron mutatott be, és lám, vannak még csodálatos egybeesések: megjelent Viktor Vasarely unokája és ő is készített egy képet.

Hát igen! Úgy tűnik, nekünk mégis minden évben itt a helyünk a Hídivásáron, mert az emberek szeretnek találkozni velünk, kíváncsiak arra, mivel foglalkozunk. Mesterek vagyunk és mégsem egészen azok. Nem árultunk semmit, mégis sokan „megvettek” bennünket, mert merítették

a lelkesedésünkből, hitelességünkből. És ez a fontos!

Dugonics András „vitorláját” pedig továbbra is vidáman lobogtatta a késő délutáni szél. Az élet nagy döntései sokszor pillanatok alatt történnek meg úgy, hogy az ember nem is készül arra, hogy döntsön. Egy elköteleződés egy iskolához, annak hangulatához, a művészethez lehet, hogy ilyen vásári hangulatokon is múlik...

*trabaccolo: kb. 10-15 m hosszú szállító vitorlás hajó az Adrián a XIX sz. végén, XX. század elején.

Fábri Géza
a Művészeti Iskola vezetője

VÁLOGATÁSOK AZ ELŐZŐ FOCI VB-K KÖZVETÍTÉSEIBŐL

- Mirkovic svédskrénynek nézte Bait. Ez egy halvány sárga?

Szeged - Cambridge Kórustalálkozó 2014

A Szeged – Cambridge Kórustalálkozó résztvevői és szervezői megkönnyebbülve, elégedetten és emelkedett, élményekkel teli lélekkel zárták azt a gazdag programsorozatot, amelyet az Angliából érkező vendégek tiszteletére szerveztek 2014. április 03 - 09. között.

A 18 leány taggal és 7 kísérővel érkező **St Catharine's College Girls' Choir** Cambridge-i vendég kórus karvezetője, Dr. Edward Wickham, a Dugonics András Piarista Gimnázium igazgatójával, Papp Attilával történt értékelő beszélgetés során úgy nyilatkozott, hogy megérzése szerint olyan partnerre talált Intézményünkben és házigazda együttesünkben, a Fábri Géza vezette **Népzenei Kamaraműhelyben**, akikkel kész egy hosszabb távú együttműködés kiépítésére.

A Szeged-Cambridge Kórustalálkozó fő szervezői és mozgatói **Fábri-Ivánovics Tünde**, Szeged Aranygyűrűs népdalénekes és férje **Fábri Géza**, többszörös művészeti díjas kobzos voltak, akik a fáradságos munkában, örömmel tapasztalták a programokba besegítő kollégáik és munkatársaik odaadását, áldozatkészségét, valamint a partnerek megtisztelő befogadókészségét.

A St Catharine's College Girls' Choir a budapesti **Fészek Klub** pódiumán kezdte meg magyarországi turnéját, amelyről a Duna TV tudósított. Ezek után szervezett autóbusszal utaztak Kecskemétre, megismerkedve a kecskeméti piaristákkal, a gyönyörű alföldi várossal, valamint előkészülve következő koncertjükre a kecskeméti **LFZE Kodály Zoltán Zenepedagógiai Intézetben**, ahol

Dr. Ittész Mihály gyönyörű, vetítéssel egybekötött előadást tartott nekik Kodály Zoltán munkásságáról. A sikeres koncert után a kórus Szeged felé vette útját.

Szombaton és vasárnap közös próbákon csiszolódtak a repertoárok. Közben miséken szolgált a St Cath's kórusa: szombat este a **Dómban**, vasárnap reggel pedig a **Piarista Templomban** énekeltek. A szombati kivételes helyszínnek köszönhetően a vasárnapi mise igazán gyönyörűre sikeredett, aminek nagyon örültünk, hiszen nem más, mint **Pedro Aguado**, a piarista rend generálisa és **Labancz Zsolt** tartományfőnök tett hivatalos vizi-tációt nálunk.

A szegedi művészek a szervezés során kifejezték annak fontosságát is, hogy a vendégek megmutatkozhassanak Szeged kóruséletének egy másik helyszínén is. Fábri-Ivánovics Tünde megkeresésére a **Király Kőnig Péter Zeneiskola intézményvezető asszonya, Katona Judit** vállalt partnerséget, helyet biztosítva egy városi jelentőségű bemutatkozásnak. A búcsúkoncerten **Dr. Papp Tibor** külkapcsolati munkatárs közbenjárásával **Tóth Károly** önkormányzati képviselő emléklapot adott át a camb-

ridge-i kórusnak és karvezetőjének a 27 éves testvérvárosi kapcsolat első kórus együttműködés megvalósulásának emlékére.

A színes programsorozatból ki kell emelni a kórusok április 7-én adott **gálakoncertjét**, melynek méltó helyszíne volt a nézőkkel megtelt **Piarista Templom**. A koncert előtt díszvendégünk, **Julia Seiber-Boyd** asszony, a Cambridge-Szeged Society testvérvárosi egyesület elnöke mondott beszédet. Egy olyan történetet mesélt el, amelyet itt és most, csak velünk osztott meg, életében először: az édesanyjáról, szegedi szerelméről, a híres táncosnő életének tragédiájáról és arról, hogy az ő saját élete már valójában születése előtt 10 évvel kapcsolatba került Szeged városával. Most pedig tanúja lehetett egy szegedi és egy cambridge-i kórus kulturális együttműködésének. Julia örömkönnyeit a gyönyörű koncert csak fokozta, hiszen a két kórus mindent megtett azért, hogy ez az est igazán feledhetetlen maradjon. Ki-ki a maga repertoárjának legjavából válogatott, de együtt is énekeltek, híres angol műveket, Fábri-féle magyar népdal összeállítást, valamint Julia édesapja, Sieber Mátyás zen-

neszerzőnk magyar népdal-feldolgozásait, a Three Hungarian Folk Songs című dalciklust. A koncertről a Délmagyarország napilap tudósított, naprakészen, frappánsan.

A Dugonics András Piarista Gimnázium Alapfokú Művészeti Iskolájának nemzetközi hatókörű kezdeményezésében a **Piarista Gimnázium Énekkara** is részt vett Tímárné Benyovszky Eszter tanárnő vezényletével, akik a gálakoncert élményéből erőt gyűjthettek az Éneklő Ifjúságon való másnapi szereplésükre.

A Szeged-Cambridge Kórustalálkozó szervezői köszönetet mondanak Mindazoknak, akik segítették a régen dédelgetett álm megvalósulását. Koncerthelyszínt biztosítottak, házigazda szerepet vállaltak, városnézést vezettek, utaztattak, szállást és étkezést biztosítottak, kiadványokat terveztek, nyomdai kivitelezést támogattak, cikket írtak, fotóztak, a táncházakban muzsikáltak, íjász- és lovagló foglalkozást tartottak, finomat főztek, vetítettek, hangosítottak, különórát adtak, portai szolgálatban és konyhán túlóráltak, sajtót szerveztek és ajándékról gondoskodtak, közönséget szerveztek, derekasan felkészültek és szépen szerepeltek, és még sorolhatnánk, mennyi mindent tettek!

Így egy új cél felé nézhetünk: megkezdtük a 2015. márciusában megvalósítandó Cambridge – Szeged Choir Meeting szervezését, melynek keretében a Dugonics András Piarista Gimnázium Népzenei Kamaraműhelye indul majd első angliai turnéjára.

Köszönjük!

Fábri Géza
a Művészeti Iskola vezetője

Dugonics a Dugonicsban

Remélem, sokan tudjátok, hogy Szeged város egyik igen patinás civil fóruma, tudományos és közéleti szerepvállalásban is élenjáró testülete a Dugonics Társaság, melynek névadója iskolánk névadója is egyben: Dugonics András piarista szerzetes. A Társaságnak Ifjúsági Tagozata is van, melynek elsődleges feladata a város ifjúsági közéletének minél tartalmasabb, színesebb gazdagítása. Minden szegedi középiskola meg van szólítva általa, iskolánk évek óta küld tagot a testületbe, többször láttak el diákjaink elnöki szolgálatot is. Az Ifjúsági Tagozat évről évre rendez különféle megmérettetéseket, melyre visszajelzést olvashattok az alábbiakban:

Tisztelt Igazgató Úr!

A Dugonics Társaság elnöksége és Ifjúsági Tagozata nevében köszönetet mondok Önnek a tagozat e tanévi tevékenységének figyelemmel kíséréséért, támogatásáért.

Köszönöm, hogy a Gimnázium és az Alapfokú Művészeti Iskola a korábbi évekhez hasonlóan az idén is támogatta a Dugonics Társaság Ifjúsági Tagozatának rendezvényeit, programjait.

Gratulálok a tanulók sikeres szerepléséhez, döntőbe jutásukhoz, a művészeti fesztiválon elért eredményükhöz, a fotó- és képzőművészetre beküldött pályázatukhoz, amelyek közül a zsűri sokat kiállításra érdemesnek tartott.

Köszönöm a kollégák koordináló és felkészítő munkáját. Köszönet Károlyi Attila, Fábri Géza, Fábri-Ivánovics Tünde, Lajos István, Szalkai Sándor, Rupáner Ágnes, Héjja János és B. Kovács István kollégák szervező- és felkészítő munkájáért a művészeti fesztiválra és az említett pályázatokra.

Köszönöm, hogy diákjaik, Horváth Márton és Papp Sándor közreműködött a Szeged Város Önkormányzatával közösen szervezett városi megemlékezésen Gárdonyi Géza születésének 150. évfordulója alkalmából.

A Dugonics szobornál új szint jelentett az idejű koszorúzási ünnepségen a Mester Tanoda tanárainak, tanulóinak, énekkarának látványos és hangulatos műsora, és diákjának nagyszerű megemlékezése. Külön köszönöm Fábri Géza tanár úr és Fábri-Ivánovics Tünde tanárnő megtisztelő szereplését a XIV. Művészeti Fesztivál gálaműsorán, valamint a tanár úr hagyományos feladatvállalását a zsűrizésben.

Még egyszer köszönöm megtisztelő figyelmét, hogy számíthatam támogatására, hogy fontosnak érzi a középiskolások kultúrára hangolását, Szegedhez kötődését, s tanári testülete pozitív hozzáállását.

A tanév hátralévő részéhez sok erőt, sikeres érettségi vizsgákat, eredményes tanévzárást kívánok!

Köszönettel és tisztelettel:

Révészné dr. Papp Klára az Ifjúsági Tagozat vezetője

A XIV. Művészeti Fesztivál díjazottjai 2013/2014. tanév

A fesztivál minden résztvevője **Emléklapban** részesült.

Minden döntőbe jutott tanuló **Emléklapot és könyvjutalmat** kapott.

Összesen 10 diák kapott **Díszoklevelet és kiemelt jutalmat, közülük piarista érdekltségű:**

Csalogató énekegyüttes (népdalénekes kamarakórus):

Bacsa Orsolya, Borda Bianka, Hódi Fruzsina, Korsós Kinga
SZTE Vántus István Gyakorló Zeneművészeti Szakközépiskola.

Felkészítő tanár: **Fábri-Ivánovics Tünde**

Linda Sophie Jürgens - Bauer József (szólóhangszer, hangszerduó)

Dugonics András Piarista Gimnázium

Felkészítő tanár: **Lajos István**

„Most búcsúzunk és elmegyünk, de...”

Adunk 10.000 forintot, ha nem leszel piarista. – „Ti akkor tényleg papok akartok lenni?” – „Csak azt akartam mondani, hogy így év vége felé, hogy izé... Most már örülök, ha végül tényleg piarista leszel.” Mielőtt bárki elhinné, ezek az idézetek nem az előljárónk, Böszörményi tanár úr szavai. Ez afféle piarista diákok által vezetett hivatás- pasztoráció, amiből komoly részünk volt...

Piarista jelöltként sok feladatunk volt az év során. Főiskolai tanulmányaink és saját rendbeli feladataink mellett bekapcsolódtunk a kollégiumi és valamelyest az iskolai életbe. Sportoltunk veletek, túrát és osztályos összejöveteleket kísértünk, esti imát és vitaestet tartottunk, stúdiómat felügyeltünk, vagy éppen a tanulásban segítettünk.

Az év során sok osztályban beszélünk magunkról. Megosztottunk valamit abból, mit jelent jelöltnek lenni. Mit jelent hivatást keresni, amikor nem csupán önmegvalósítani akarjuk magunkat. Beszéltünk arról, hogyan jutottunk el a döntésig, hogy el szeretnénk kezdeni a piaristaság felé vezető utat.

Úgy tűnik, ennek az útnak az első éve lassan véget ér. Bár ilyenkor felgyorsulnak az események, egyre több minden történik körülöttünk – nem csak a vizsgaidőszak miatt –, valahogy mégis lassul a visszaemlékezés. Szépen lassan újraperögnék bennünk a meghatározó emlékek. Visszajátszódik bennünk minden emlék, amit Szegeden töltök kaptunk.

Amikor végzős diákként elbúcsúztunk a tanárainktól, egy beszéd keretében azt mondtam: „Az akaratunk, amely arra irányul, hogy köszönetet mondjunk, talán pont a végső elbúcsúzástól való félelmünkben rejlik.” Hasonlóképp érzem most is. Nem szeretném kimondatlanul hagyni mindazt, amit Töletek kaptunk, akik személyesen részei voltatok jelöltségünknek. Ilyenformán szeretnék köszönetet mondani Nektek az itt kapott élményekért. Az itt kapott tapasztalatokért. Megköszönni nektek azt, hogy itt voltatok. Hogy velünk voltatok. Mert Általatok is világosabb és határozottabb kép alakult ki bennünk, mit is jelent piaristának lenni. A saját hivatásunk, saját piaristaságunk felé vezető út első szakaszának aktív részei voltatok. Ezért köszönettel tartozunk nektek.

Biztos vagyok benne, hogy amikor elmegyünk, nem hagyjuk magunk mögött ezt az évet. Magunkkal visszük mindazt, amit itt kaptunk. Magunkkal viszünk valamelyest titeket is. Elvégre talán általatok tudjuk röviden megfogalmazni, miért akarunk piaristák lenni: *miattatok*.

Márkus Roland prenovícius

VÁLOGATÁSOK AZ ELŐZŐ FOCI VB-K KÖZVETÍTÉSEIBŐL

- Ez olyan japános 9 méter, olyan picit 9 méter...

„Elbocsátó szép üzenet”

Még néhány nap és vége a tanévnek. Azt hiszem nincs olyan köztetek, aki ne örülne a hirtelen kitörő szabadságnak. Teli vagytok tervvel, mivel is töltsétek el az előttek álló két hónapot. Mit is mondhat az iskolaorvos a vakáció kezdetén?

Gondolom, jó tanácsnak nem vagytok híján... mégis... én is tanácsolni szeretnék. Mit? Hát azt, hogy élvezzétek a vakációt! Van egy dolog, amiről keveset beszélünk, pedig mindenki tudja... azt, hogy a gyerekek nagy része szorong az iskolában. De mi is a szorongás?

A normál **szorongás** a szervezet riasztóberendezése, vagyis veszélyhelyzetben megnyilvánuló „*vészreakció*”. Ez óv meg bennünket attól, hogy meggondolatlan dolgokat tegyünk, ezért mérlegeljük előre, mi lesz tettünk következménye. Tehát a szorongás maga velejárója az életnek. A baj ott kezdődik, ha ez indokolatlan és hosszantartó, ha nem arányos és nem adekvát. Ilyenkor már megakadályozza a szorongás a normális életvezetést. A leggyakoribb és legtöbb problémát okozó formája köreitekben az úgynevezett „teljesítmény-szorongás”. A legtöbb ember szeretne jól teljesíteni: jól felelni, jó jegyeket kapni. Szeretné, hogy megdicsérik, ha

kívívhatná társai elismerését. Sokszor azonban ez csak vágy marad, vagy azért, mert nem társul hozzá kitartó szorgalom, vagy szerényebb képességek birtokában egyik vagy másik tárgyból mégsem sikerül ugyanazt elérni, mint rátermettebb társunknak. Fontos, hogy kellő önismerettel rendelkezünk. Ez nem születik velünk, el kell sajátítani. Észre kell venni, mivel foglalkozunk szívesen, mi okoz örömet még akkor is, ha egyébként keményen meg kell küzdenünk érte. Rá kell jönni, hogy ami nekünk fáj, az általában más embert is érzékenyen érint.

Szerintem nem igaz az, hogy a szünidőben semmit sem kell csinálni. Rengeteg feladatotok lesz, hiszen saját magatoknak tűztetek ki egy csomó megvalósítandó feladatot. Kirándulás, olvasás, strandolás, semmittevés, nagy beszélgetések stb. Bizony ahhoz, hogy mindenre jusson idő, hogy minden „lazán” jó legyen, tervet kell készíteni. Érdemes átgondolni, mire vágytok és mire van lehetőségetek. Vízparti kirándulás, koncert, olvasás, rekreáció sokféle van. Mint ahogy egy kis virágban is benne van a természet szépsége, ezek a dolgok is megoldhatók akkor is, ha szűkebb anyagiakkal rendelkeztek. Lélekkel kell megtölteni. Nagyon jó, ha rá tudsz készülni, és mindig meg tudod az élményedet osztani valakivel. Élvezd azt, amit aznap kínál az élet. Ha a családdal vagy, használd fel az időt beszélgetésre: az emberek nagy része későn jön rá, hogy keveset tudott meg öseiről, családjáról, a „régiek” életéről, lehetőségeiről. Ha esik az eső, örülj neki, hogy olvashatsz. Ha süt a Nap, élvezd a meleget, a nap-sütést, a strandolást. Ha társaiddal vakációzol valahol, biztos eddig ismeretlen oldaláról is megismered őket. Ha szüleiddel, testvéreiddel nyaraltok, lépten-nyomon élvezheted a gondoskodásukat, sokszor még csomagolnod sem kell. Ha otthon töltöd a szünidőt, olyanra is jut idő, amire máskor nem, csak át kell futtatnod az agyadon a lehetőségeket.

Fontos, hogy üritsetek ki magatokból minden szorongást, minden előítéletet, és fogadjatok magatokba egy csomó új élményt, ismeretet, tapasztalatot! Merjete a szívetekkel is látni és próbáljatok meg teljes életet élni a vakációban IS!

Találkozunk a 2014/15-ös tanévben!

Dr. Dénes Ilona
iskolaorvos
(ilonadenes@hotmail.com)

Ősidők bőrszárnyú sárkányai A levegő ősi urai: a repülő hüllők

A repülés a legmesszebbmenő alkalmazkodást kívánja meg az állatoktól, így nincs is túlságosan sok csoport, amely ezt az életformát vállalta - ma mindössze három ilyen ismerünk: a rovarokat, a madarak és a denevéreket. Úttörőnek kétségkívül a rovarok számítanak, hisz elsőként ők emelkedtek a levegőbe mintegy 300 millió évvel ezelőtt. A gerincesek néhány millió évvel ugyan lemaradtak tőlük a levegő meghódításában, de óriási sikereket értek el. Ezek az első levegőbe emelkedő gerincesek nem madarak, és nem is denevérek voltak, hanem - hüllők.

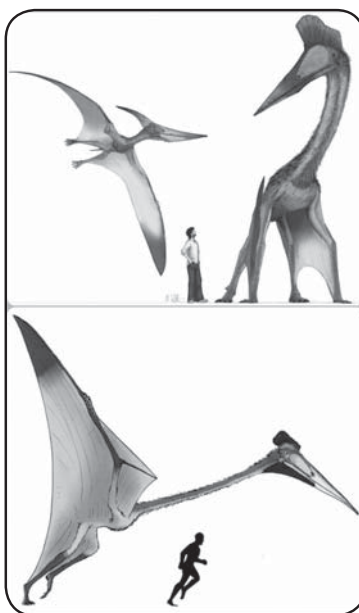
Cosimi Collini olasz természettudós 1784-ben a bajorországi Solnhofen település melletti mészkőhegységben egy különleges állat kövületeire bukkant: gyíkyszerű teste, tűhegyes fogakkal teli hosszúkás koponyája, és a denevérekéhez hasonló, meghosszabbodott ujjakat viselő mellső végtagja volt. A felfedezés után heves vita alakult ki az őslénykutatók körében, minek is tekintették a fosszilis állatot. Egyesek új, ismeretlen denevérfajnak, mások a madarak és az emlősök közötti átmeneti formának vélték. Végül Georges Cuvier, korának legkiválóbb francia zoológusa oldotta meg a talányt. 1801-ben *Pterodactylus*nak (jelentése: „szárnyas ujj”) nevezte el a fajt, és - a kortársak rosszállása ellenére - kijelentette: a maradvány egy repülő életmódot folytató hüllőtől származik.

Később a *Pterodactylus* mellett egyre több és több repülő hüllő fosszilis maradványát fedezték fel, és egy külön csoportot hoztak létre nekik a hüllők osztályán belül: a pterozsauruszokét (jelentése: „szárnyas gyíkok”). Gyakran emlegetik őket mint repülő dinoszauruszokat - teljesen helytelenül. Ugyan igaz, hogy közös őseik voltak a dinoszauruszokkal, nem tartoznak közéjük, hanem a hüllők törzsfajlásának egy önálló ágát képviselik.

A pterozsauruszok ősei kisméretű, a ma is élő gyíkokhoz hasonló lények lehettek, azonban a repüléshez való alkalmazkodásuk az évmilliók alatt teljesen átalakította testfelépítésüket, és számos különleges anatómiai újítást találunk náluk. Szárnyuk felépítése a ma élő denevérekéhez hasonló. A madarakkal ellentétben sem a pterozsauruszok, sem a denevérek szárnyán nem találunk tollakat. Ehelyett elülső lábuk, mondhatjuk „kezük” ujjpercei nyúltak meg rendkívüli mértékben, és e megnyúlt ujjak között vékony, repülést szolgáló bőrhártya feszült. A denevéreknek a hüvelyk kivételével mind a négy ujjuk meghosszabbodott, és ezek, illetve testük között találjuk a bőrhártyát. A pterozsauruszoknak csak a negyedik ujjja - amely megfelel a mi gyűrűsujjunknak - hosszabbodott meg, és így a bőrszárny a test és e megnyúlt ujj között feszült.

A repülő életmód egyéb újításokat is kívánt. Csontjaik üregessé váltak, a fogakkal teli nehéz állkapcsot fokozatosan könnyű

szaruanyagból álló csőrre cserélték. Ezek a ma élő madaraknak is sajátosságai, de fontos tisztázni: a madarak nem a pterozsauruszokból fejlődtek ki. A hasonló tulajdonságok egymástól teljesen függetlenül alakultak ki a két csoportban. A madarak csak évmilliókkal az első pterozsauruszok megjelenése után alakultak ki kistermetű ragadozó dinoszauruszokból. A repülő hüllők egyik legérdekesebb sajátossága, hogy testüket vékony szőrtakaró borította, habár az emlősökkel még annyira sincsenek rokonságban, mint a madarakkal. Elmondhatjuk: a pterozsauruszok évmilliókkal az emlősök előtt „feltalálták” a szőrzetet, amelynek funkciója a testhő, azaz a repüléshez oly nagy mennyiségben szükséges energia minél hatékonyabb megtartása volt.

PTEROSZAURUSZOK. Felül a *Pteranodon*, az ember és a *Hatzegopteryx* méreteinek összehasonlítása; alul röpüléshez rugaszkodó *Quetzalcoatlus*

A pterozsauruszok a földtörténeti középidő elején jelentek meg, nagyjából egy időben a dinoszauruszokkal; kibontakozásuk és felívelésük is azokkal párhuzamos zajlott, akár csak kipusztulásuk: a 65 millió évvel ezelőtti késő-kréta kori nagy kihaláshullám őket is örökre elsöpörte a Föld színéről. A legősibb pterozsauruszok - mint a *Pterodactylus*, amelyet Collini 1784-ben felfedezett - meglehetősen kistermetű állatok voltak, alig nőttek nagyobbra a ma élő varjaknál. Később méretesebb fajok is megjelentek. 1870-ben fedezték fel annak a hatalmas repülő hüllőnek a csontvázát, amelynek szárnyfesztávolsága elérte a 8 métert, testének mérete pedig egy felnőtt emberét. Hatalmas fején hosszú fogak nélküli csőr és méretes csonttarajt viselt. A *Pteranodon* nevet kapta (jelentése: „szárnyas fogak nélkül”). Életmódját tekintve a meredek, tengerparti sziklaszirtek lakója volt, ahonnan a hatalmas vitorlázó repülőként indult a tengeri szelek szárnyán, hogy halakból álló zsákmányát összegyűjtse magának és a sziklás peremeken nevelkedő fiókáinak. Sokáig e fajt tekintették a legnagyobb valaha élt repülő állatnak: méltán viselte a pterozsauruszok királya címet.

Egy évszázad múlva, épp mikor a *Pteranodon* felfedezésének századik évfordulóját ünnepelték, sor került a trónfosztásra: 1971-ben Texasban felfedezték egy még nagyobb repülő hüllő maradványait. Kifejlett példányainak szárnyfesztávolsága elérte a 12 m-t, hosszú csőrű koponyája a 1,5 m-t, és ha leszállt a földre, magassága meghaladta az öt és fél m-t, azaz egy zsiráf magasságát. A lenyűgöző méretű állat méltó nevet kapott: az azték mitológia főistene után *Quetzalcoatlus*nak nevezték el. Később számos hasonló méretű repülő óriást fedeztek fel a világ különböző tájain. 2002-ben Erdélyben, a Hátszegi-medencében bukkantak rá egy, a *Quetzalcoatlus*hoz nagyon hasonló megjelenésű és méretű faj fossziliáira. A felfedezés három őslénykutató, köztük a magyar Csiki Zoltán nevéhez fűződik. A fajt a *Hatzegopteryx* nevet kapta, amelynek jelentése a „hátszegi szárny”.

Szabó Gábor SchP

VÁLOGATÁSOK AZ ELŐZŐ FOCI VB-K KÖZVETÍTÉSEIBŐL

- Kontratámadáskor: Az összes játékos visszaért. Még Zamorano is, aki gyalog jött. Úgy értem, erősen sétálva...

Brühli csereprogram 2014

Brühli diákok Szegeden

Idén ismét iskolánkba látogattak a német diákok a brühli Szent Orsolya Gimnáziumból.

Csütörtök este érkeztek meg, a Lufthansa-sztrájk ellenére. Pénteken Dékány tanár úr bemutatta nekik az iskola épületét, majd Nemes tanárnő vezetésével ismerkedési játékokat játszottunk. Ebéd után a csapat kettévált, így Bak Bálint, Gyömbér Dénes, Rózsa Csanád, Kovács Levente valamint jómagam elmentünk a városba a partnereinkkel, és egy fagyizással egybekötött városnézést tartottunk, ami a német diákoknak nagyon tetszett. Este elmentünk egy vízilabda meccsre, melyen Dénes igen jól szerepelt.

Szombat délután a kicsit esős idő ellenére ellátogattunk a szegedi Vadasparkba, ahol nagyon sok közös élménnyel gazdagodtunk. Vasárnap ebéd után ismét találkoztunk és elmentünk bowlingozni. A sportot újabb rövid városi séta követte, majd elmentünk egy nagyon jó étterembe, ahol elfogyasztottunk egy nagyon finom vacsorát. Ezt követően kiruccantunk a Vértóhoz és játszottunk. Hétfőn városismereti versenyen vettünk részt, melyet Boga Szabolcs (9.a) és partnere Lukas Pitz nyert meg. A nyeremény Nemes tanárnő ízletes tortája volt, és kedden került elfogyasztásra.

Estefelé részt vettünk a templomban a cambridge-i kórus, a Mestertanoda és a piarista énekkar közös koncertjén. A műsort követően részt vettünk egy fergeteges táncban, ami a német diákoknak is nagyon tetszett, így a lehető legtovább maradtunk.

Kedden bent voltunk az első 5 órán, ahol cserepartnereink betekintést nyerhettek a piarista oktatásba. Ebéd után az uszodában töltöttünk el egy fantasztikus délutánt, majd visszatértünk az iskolába a búcsúpartira, ahol nagyon sok finom fogás várt ránk szüleink jóvoltából, el nem feledkezve a szokásos Pintyi-féle kürtöskalácsról, mely az utolsó darabig elfogyott. Szerdán reggel könnyes búcsút vettünk egymástól: ők elindultak Budapest felé, mi pedig vissza az iskolapadba. Az egész csapat nevében nagyon köszönöm a szülők valamint tanáraink segítségét, hogy egy ilyen szép és tartalmas hetet tudtunk eltölteni a német diákokkal.

Pintyi Zoltán 10.a

Nagyon jó lett a cserekapcsolat németországi része

Május 8-án 20.40-kor indultunk volna a Liszt Ferenc Nemzetközi Repülőtérre, de a gépünk több mint 4,5 órát késett, így csak 1.10-kor tudtunk felszállni. Volt, aki aludt, volt, aki aludni pró-

bált, de már alig bírtunk magunkkal, mert ez a várakozás „nem volt belekalkulálva” a programunkba. Viszont már nagyon vártuk, hogy újra találkozzunk cserediákjainkkal.

Végül a majd 1,5 órás repülést követően szerencsésen landoltunk Köln-Bonn repterén. A csomagjainkat sikeresen meghozták, de ezt el is vártuk a nagy késés után.

A németek nagyon kedvesek voltak, mivel egy nagy „Üdvözljük!” kiírást mutattak fel, mikor megláttak minket. Ők is nagyon fáradtak voltak, mivel este 10.30 helyett hajnali 3-ra kellett kijönniük a reptérre.

Szerencsére ez a késés nem szabta át nagyon a programot. Még aznap délelőttre tervbe volt véve egy kalandparkba való kirándulás. A park Brühlben található, egy kisebb erdőben, ahol többféle nehézségű pályát építettek ki. A-tól D-ig szinte mindet kipróbáltuk! Mindez nagyon fárasztó, de nagyon jó is volt egyszerre. Jó volt látni, hogy az osztályfőnökünk hogyan küzdi le az akadályokat (elég jól bírta :-)). Ez a program délután 3-ig eltartott, majd mindenki ment haza. Ám még nem jött el a hétvége, mert ott szombaton is volt suli. Ennek mi nem nagyon örültünk, de tudomásul vettük. Az iskolájukban nem osztályok, hanem kurzusok vannak és nincsen osztályfőnök. Ezeket eléggé meglepődtünk.

Az első két órát látogattunk meg, és szinte mindenki más osztályterembe ment, így nem voltunk sokan együtt az órákon. Én például egy latinórára mentem a cserediákkal. Nos, az egyből „lejött”, hogy ott nem olyan egy óra, mint nálunk!!! Lehetett például inni és szó nélkül kimenni a teremből, és maga a tanóra menete is jóval lazább.

Az első két óra után csak mi magyarok elmentünk a közelben lévő kastélyba, ami Clemens Augusté (magyarul I. Kelemen Ágost, kölni hercegek néven

ismeretes) volt, így azt a részt Brühlben Augustusburgnak hívják. Az idegenvezetőnk szinte mindenre kitért, ami már kezdett egy kicsit unalmas lenni, mivel a kastély igen csak nagy volt. Sajnos fotózni nem volt szabad, pedig igen szép volt az egész épület.

Ekkora már esett az eső, ami a hétvégére nem tűnt túl jó kilátásnak. Mire kiértünk a kastélyból, már délfelé járt az idő. Az állomáson találkoztunk, és innentől indult a hétvége. Ettől kezdve már nem voltak kötött programok. Engem például egy focimeccsre vittek el, és el kell mondanom, hogy az ottani negyedik liga is néha jobb volt, mint a magyar első osztály....

Szombat estére az egyik német lányhoz meg voltunk hívva egy partira. Ott volt hús sütés, filmnézés és a kölni sört is megkóstoltuk :-)!

Vasárnapra is volt még egy nagy durranás, hiszen a Phantasialandba vittek el minket a németek. Ez a hatalmas vidámpark fantasztikus volt. Az egész napot itt töltöttük; nagyon jól szórakoztunk és jól el is fáradtunk.

Hétfőn ismét az iskolába mentünk, de most csak egy órára. (Még szerencse, hiszen hétfőn senki sem szeret suliba menni.)

Úgy 8.30 körül elindultunk az egyik ottani tanár úrral Kölnbe. Ott is voltunk úgy 25 perc alatt. Milyen jó is volt, hogy rögtön az állomás mellett van a dóm. A német tanár úr mesélt nekünk egy kicsit a templomról, majd bementünk és nagyon elcsodálkoztunk, mert ilyen nagy és szép templomot aligha láttunk eddig. Végigjártuk és készültünk fotók is, majd ezt követően lehetőségünk volt felmenni a toronyba. Láttuk, hogy nagyot kell majd mászni. Ez a nagy mászás 530 lépcsőt jelentett. De az a kilátás fentről valami fantasztikus volt! Láttuk egész Köln-t és a közelben lévő településeket is.

Miután szédülésmentesen leértünk a földre, elmentünk a Rajna-partra, majd az óvárosba, és láttuk azt a teret, ahol a híres karnevált rendezik. A messze földön ismert 4711-es házhoz is elmentünk, ahol igazi(!) kölni vizet – azaz kölnit – lehet kapni. Majd elmentünk egy étterembe, ahol elpusztítottunk két „csülköstálat” és ittunk Früh Kölscht is (helyi sör :-).

Ezután végigjártuk a sétálóutcát, majd jöttek a cserediákok, akikkel nem siettünk vissza Brühlbe. Szinte az összes ruhaboltot végigjártunk, de mivel mi már voltunk majdnem mindben, így kicsit unalmas volt. Aztán visszamentünk az iskolába a búcsúpartira. Itt ettünk, ittunk, beszélgettünk, szórakoztunk. Már 8 óra is elmúlt, mikorra a parti véget ért, és menni kellett haza, hogy összepakoljuk a bőröndöt a keddi induláshoz.

Kedden még 3 órájukat látogattuk meg, majd ismét a tegnapi szisztéma érvényesült: a németek diákok órára mentek, a magyarok várost néznek: Bonnt. Itt is megnéztük az ottani legnagyobb templomot (Münster) valamint Beethoven szobrát és szülőházát. Az ebéd egy egyetemi menzán volt, ahol az árhoz képest finom kaját adtak. Láttuk az egyetemet, és elmentünk a Haribo –cég boltjába is. Itt szinte mindenki feltöltötte gumicukorkészletét.

Kaptunk kimenőt, majd egy vonattal visszamentünk Brühlbe, ahol a cserediákok már a bőröndjeinkkel vártak minket. Ekkor már a repülőtér felé kellett mennünk, hiszen a gépünk este indult vissza Pestre. A német diákok és néhány szülő eljött velünk a reptérig, ahol aztán el kellett búcsúznunk.

A Németországban eltöltött idő nagyon jó volt. A programok is érdekesek voltak, és egy szó, mint száz, az egész vendégfogadás nagyon jól zajlott. Köszönjük Dékány tanár úrnak, hogy elkísért és segített minket!

Boga Szabolcs 9.a

Bereményi Géza: Vadnai Bébi

és a dekadens író lélekbarátságot kötnek. Majd, miután felmerül, hogy talán rokonok, Dobrovics nyomozni kezd.

Rendkívül egyedi az egész alkotás, mind az elbeszélő stílusa, mind a szereplők nevei (Ajváz, Doxa, Ló stb...) ezt üzenik számomra. Az író bemutatja, hogy mi mozgatta az embereket a második világháború előtt, alatt és után. Milyenek voltak a kapcsolataik és hogyan viszonyultak a világhoz.

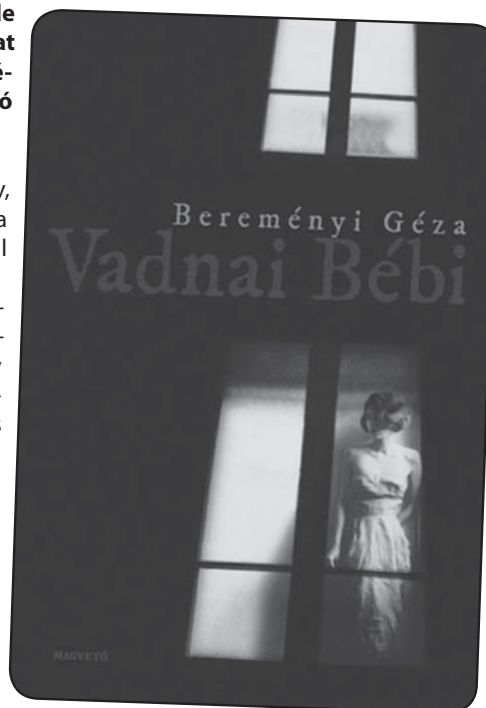
A szerző talán sokaknak dalszövegíróként ismertebb, pedig nagyobb lélegzetű művei is kiváló alkotások. A címben megjelölt darabot például történelmi regénynek is mondhatnánk, de ez a mű jóval túlmutat ezen: az érzelmek széles tárházát bemutató szöveg.

Két szálon fut a regény, melyekben a 40-es és a 70-es évek világa tárul elénk.

Dobrovics, a törzs tagjainak csak Mohó, a 70-es évek Pestjének egy tipikus alakja. Egy céltalan író. Járja a város kocsmáit a törzstagjai után kutatva, a nők társaságát is csak a történeteik miatt keresi. Közben megismerkedik Dozával, aki ennek a kornak egy heroikus alakja. A folyton rébuszkban beszélő suhanc

Mindenkinek csak ajánlani tudom a regényt, azoknak főleg, akiket érdekel ez a kor vagy szerették Bereményi Géza Cseh Tamásnak írt dalszövegeit.

Horváth Márton 11.a

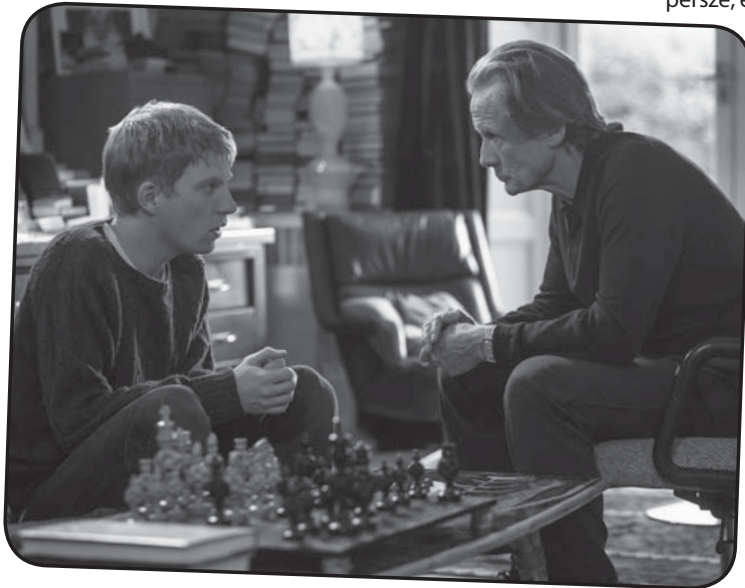
VÁLOGATÁSOK AZ ELŐZŐ FOCI VB-KT KÖZVETÍTÉSEIBŐL

- Herzog néz fel az égre és kérdez valamit az úrtól, vagy csak mond neki valamit...

Júniusi filmkottél

Egy film az örömről – Időről időre

Sok filmet készítettek már a boldogság kereséséről, hiszen ez egy olyan téma, ami mindenkit érint. Mindenkinek egy kicsit más fogalma van róla. Minden rendező képkockákra akarja vinni saját elképzelését, így tett Richard Curtis is, aki többek között

az Igazából szerelem című filmet készítette. Az Időről időre egy egyszerű film, nem tudom, hogy csakugyan a mondanivaló volt a mozgatója az alkotóknak, vagy inkább egy jó ötletből akarták a legjobbat kihozni, mindenesetre ritkán kerül a szemünk elé olyan film, amely ilyen hitelesen szól az örömről.

A sztori könnyed és vicces, ennek ellenére nem közönséges vigjáték. Teddel közli egy nap az apja, hogy a családja férfi tagjai tudnak utazni az időben, csak egy sötét helyen, ökölbeszorított kézzel kell koncentrálnia az adott eseményre, és ott terem. A fiú persze ezt a képességet a csajozásban akarja kamatoztatni. Meg is ismerkedik egy szép és kedves lánnyal. Nemsokára összeházasodnak.

Elég egyszerű az alaptörténet, de annál emberibb a sok kis apróság, amellyel megfűszerezték a forgatókönyvet: a családi beszélgetések, Ted és az apja közti pingpong-mérkőzések, a félénk srác bénázása vagy a nagybácsi együgyű megjegyzései.

Bár a film a jól megszokott módon leszögez egy tanulságot, mintegy a boldogság receptjeként tálalva a nézőknek, hogy minden napot úgy éljük át, mint a legszebbet; de még mélyebben mutatja be az öröm egyes megjelenési formáit: a szerelmet, a testvéri összetartást, a sikert, a gyermek születését és leginkább az apa és fia kapcsolatát.

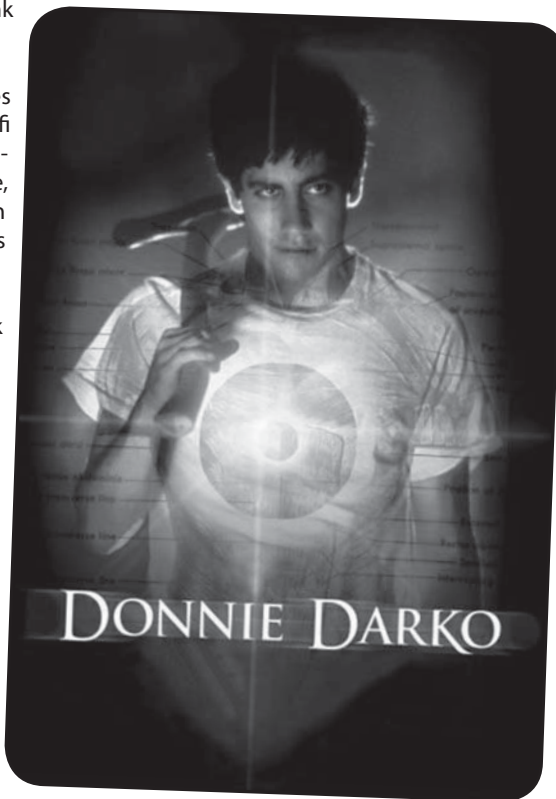
Furcsa, de a boldogság mellett a halál és a múlt elengedése is fontos szerepet kap a filmben, mégsem veszít semmit vidámságából, és könnyedségéből; lám lehet így is vigjátékot gyártani.

Egy film a szorongásról – Donnie Darko

Donnie egy tinédzser srác. Donnienak komoly problémái vannak. Donienak szerető családja van, mégis... Donnie fél. Donnie szorong. Donnie örült? Van, aki szerint igen. Jár is pszichológushoz, ne aggódj. Donnienak problémái vannak a suliban is, persze, elég laza srác, az új lány is egyből belezúgott, de egyszerűen nem tudja befogni a száját, amikor kéne. Pedig Donnie okosabb náluk. Tudja, hogy hazudnak, és az élet bonyolultabb és összetettebb. Donnie furcsa dolgokon gondolkodik. Létezik-e időutazás, létezik-e Isten? És kicsoda Frank, és miért hordja ezt az ostoba nyúlruhát? Frank az álmaiban jelenik meg Donnienak, néha vigyáz rá, néha különleges utasításokkal látja el. Vajon mit akarhat Donnietől?

Rengeteg a kérdés. Mindre választ kapunk? Talán. Az biztos, hogy ez a film nem az „egyszernézős” kategóriába tartozik. Kiborítja, felkavarja, megrikatja, elgondolkoztatja az embert. Mintha hipnotizálná a nézőt, és olyan erős hatással van rá, amelyet ritkán tapasztalunk a filmtörténetben. Ebben persze nagy szerepe van az egyedi vágásnak, és a nagyszerűen összeválogatott zenének.

Eme fantasztikus hangulat mellé kivételesen nagyszerű forgatókönyv párosul. Szinte mindegyik megjegyzés vagy monológ vicces, de legalábbis emlékezetes. Na és persze a gyerekszínészek remekül játszanak, nem is csoda, hogy mostanra sokukból híresség lett.

Vannak, akiknek az a bajuk a Donnie Darko-val, hogy nem értik. Lehet, hogy nem is feltétlenül kell érteni a filmet, csak átadni magunkat a hangulatának és elgondolkozni rajta.

About Time (2013) – Richard Curtis

Donnie Darko (2001) – Richard Kelly

Papp Sándor

11.a

Sporthírek

ATLÉTIKA

Iskolánk sportéletének idei legkiemelkedőbb eseménye az Iskolai Mezei Futó Világbajnokság, melyet Izraelben (Emek Hama'ayanot-ban) rendeztek 2014. március 30. - április 4. között. Az indulási jogot még a tavalyi országos döntő megnyerésével szerezte meg csapatunk, melynek tagjai **Gellén Tamás 11. b, Kopasz Bálint 10. b, Kopasz Donát 10. a, Németh Richárd 11. b, Szaszko Dominik 10. a, Répássy Botond 8. b** voltak.

A lányokat a szombathelyi Nyugat-magyarországi Egyetem Bolyai János Gyakorló Általános Iskola és Gimnázium csapata képviselte, akik 7. helyen végeztek a nemzetközi megmérettetésen, a fiúk részéről iskolánk tanulói a 10. helyen zárták a versengést! Az eseményről következő számunkban részletes beszámolót közlünk!

KIDS KUPA 2014 ATLÉTIKA (2014.04.26., Budapest)

1. hely

Répássy Botond 8.b
Horváth Zsombor 11.b

Svédváltó (Cseke Zoltán 10.b, Répássy Botond 8.b, Rácz Bertalan 10.a, Horváth Márk 11.b) **ISKOLACSÚCS!!!!**

Svédváltó (Godáts Nóra 9.b, Dóbbé Luca 9.b, Sztán Anna 9.c, Heitmár Cintia 9.c)

2. hely

Rácz Bertalan 10.a, Cseke Zoltán 10.b, Godáts Nóra 9.b, Horváth Márk 11.b, Stefaniga Tamás 11.b, Fejes Gábor 9.c, Nagy Miklós 8.b

3. hely

Sztán Anna 9.b, Bóka Bálint 10.b, Sipos Márk 8.b

Megyei IV.kcs.Többpróba Diákolimpia

2. hely

Sárvári Milán 8.b, Csomor Tamás 8.b, Kőműves Martin 8.b, Eke Martin 8.b, Mitrik László 9.c

Megyei Egyéni IV.kcs. Atlétika Diákolimpia

2. hely

Szűcs Attila 9.c

Országos mezei Diákolimpia (2014.04.15., Gödöllő)

V.kcs. csapat: 6. hely

Kopasz Donát 10.a, Répássy Botond 8.b, Szaszko Dominik 10.a, Stefaniga Tamás 11.b

VI.kcs. csapat: 15. hely

Gellén Tamás 11.b, Horváth Zsombor 11.b, Kis-Bicskei Márk 11.b, Palásti A. Csaba 12.b, Cakó Dávid 11.b

KÉZILABDA

IV. KORCSOPORT

FIÚ KÉZILABDA DIÁKOLIMPIA ORSZÁGOS DÖNTŐ (2014.05.15 -18., Miskolc)

1. hely

Mitrik László 9.c, Csomor Tamás, Dimovics Ádám, Dobay Tamás, Eke Martin, Kőműves Martin, Sárvári Milán, Mikuska Tamás 8.b, Gaál Péter, Tajti Sándor 7.a

V. KORCSOPORT

FIÚ KÉZILABDA DIÁKOLIMPIA ORSZÁGOS ELŐDÖNTŐ

1. hely

Dobay Péter, Ducza Szabolcs 10.b, Lászka Gergő, Mészáros Patrik, Mitrik László, Nagy Kornél 9.c, Csomor Tamás, Dimovics Ádám, Dobay Tamás, Eke Martin, Kőműves Martin, Sárvári Milán 8.b

Országos V.-VI. kcs. Egyéni Diákolimpia (2014.05.24-25, Budapest)

3. hely

4x400m váltó **ISKOLACSÚCS!!!!**

Tagjai: Cseke Zoltán 10.b, Kopasz Donát 10.a, Répássy Botond 8.b, Rácz Bertalan 10.a

7. hely

400m **ISKOLACSÚCS!!!!**

Cseke Zoltán 10.b

9. hely

800m

Kopasz Donát 10.a

SAKK

Országos Egyéni Sakk Diákolimpia

3. hely

Antal Tibor Kende 11.b

Országos Sakk Diákolimpia

14. hely

Antal Tibor Kende 11.b, Lórik Viktor 10.a, Fazekas Gábor 9.b, Kuna Áron 8.a, Détári Kálmán 9.b

KAJAK-KENU

A Maraton Országos Bajnokságon **Kopasz Bálint 10.b 1. helyen** végzett és ezzel kivívta a jogot a Maraton Európa Bajnokságon való indulásra. Ennek időpontja 2014. június 13-15. és a szlovákiai Pöstyénben kerül megrendezésre.

Minden említett diákunknak ezúton is szívből gratulálunk!

Szabó Erzsébet tanárnő

VÁLOGATÁSOK AZ ELŐZŐ FOCI VB-K KÖZVETÍTÉSEIBŐL

- Ezt megúsza a fotós, igaz, a szemüvegét majdnem lenyelte...

Köpek aranyból

A közelgő labdarúgó VB tiszteletére ezen számunk aranyköpései és a lap alji idézetek az elmúlt évek világbajnokságain születtek, magyar tudósítóink „munkája”. Köszönjük Dékány Zoltán tanár úrnak, hogy sok esztendőn át gyűjtögette a gyöngyszemeket! Az alábbi válogatás csak egy kisebb része a gyűjteménynek, idén mindenki saját maga is gyarapíthatja a meccseket figyelve! Jó szurkolást kívánunk!

-Davidsnak nem véletlenül Pitbull a beceneve: kicsi, sűrű és akaratos...

-A játékosok dobálják egymásra a különböző materiákat, a bíró meg rohan utánuk és megpróbálja visszahozni őket Toulouse központjából...

-Matthaeus a germán hadisteneket hívja tanúnak, hogy isten bizony, benn volt a labda...

-Ha bemegy, gól...

-Wise lövése hihetetlenül pontos és precíz volt, csak éppen mellé ment...

-A beívelt labdát John Clark a fejét használva fejelte el...

-Paneiránál van a labda. Eltéveszthetetlen stílusban kezeli a labdát. Várjunk csak! Ez nem is Paneira...

-A holland szurkolótábor úgy néz ki, mint egy bazi nagy üveg baracklevár...

-Steve Bruce a jobb lábával még mindig fut...

-A góljaikat leszámítva a norvégok képtelenek voltak a kapuba találni...

a Sudokut szerkesztette:
Fábián Péter 11. a

6	1					9	4
5	2			4		3	6
			5		3		
		2				9	
	8			2		1	
		7				3	
			7		1		
2	9			5		7	3
8	7					6	5

Ebben a hónapban ismét egy sudoku megfejtésére hívunk benneteket. A megoldásokat (az újságból kivágott lapon vagy lefénymásolva) Fábián Péter 11. a osztályos tanulónak adhatjátok oda. A mostani számban található rejtvény megfejtésével pólót lehet nyerni! Várjuk megfejtéseiteket!

A rajzot készítette:
Kolárszki Dóra 9.b

V E G K É P (P)

2008-2014

„Útjvárad

Ha arról törekszel, hogy az órák mértékét követd:

ne botránkozz azokon, kik nem erre igyekeznek, hanem törekvéseik

ingadozva igaznak a szófélé végés és vltározó mérték között.

Ne azt nézd, hogy miújk nincsen, hanem hogy miújk van; mert még

a legnagyobbakban is van olyan léki kincse, mely belőled hiányzik.

Kifogásolni, fölténykedni baráti tud; tanulj meg mindenkitől tanulni.”

Mezőes Sándor

Papp Ádám
2010-2014

Tóth Ákos
2010-2014

Papp Gábor
2008-2010

Nagy János
2008-2010

Jásztrón Munkácsy Alíz
2008-2010

Kovács Ádám
2008-2010

Bocskai Zoltán

Nemes Zoltán

Orosz Gábor

Szabó Erzsébet

Nagy Anikó

Kőrösi Levente

Kozor Károly

Sipos Ádám

Angyal László

Bereczki Zoltán

Rácz László

Bokros Martin

Gaug Flórián

Kollár Áron

Kovács Gergő

Körtvélyesi Áron

Magda Gábor

Németh Patrik

Palásti Annabrigitta Csaba

Pavlovics Bence

Priváczki Juhász Ákos

Sipka Levente

Sipos Bence

Szakál Áron

Szekeres Tamás

Taktács Olivér

Török András

Török Csaba

Vass Gábor

Vilbergsson Kristján Valur

Zakar Zsombor

k é p e s l a p

